

Afsnittet i redegørelsen om fortidsmindebeskyttelse synes jeg er meget tilfredsstillende, og den eneste kommentar, jeg vil give det, er, at Det Konservative Folkeparti mener, at ansvaret for, at vi får vedligeholdt dem – tilsyn og pleje – bør overgå til kommunerne. Der er ingen grund til, at amtskommunerne tager sig af den opgave. Det gælder om at lægge ting som dette bevaringsarbejde tættest muligt på dem, det vedrører.

Jeg noterer ligeledes med glæde indsatsen omkring skovrejsning. Jeg skal ikke indlede en lang debat om det, men det er jo både miljøpolitik, kulturpolitik og en masse gode ting, der er samlet her. Desværre halter det noget med skovrejsningen med hensyn til at nå de ambitioner, vi har sat os. Det er en af de ting, vi kommer til at se på i Miljøudvalget i den kommende tid, og der er netop i dag fremsat nogle forslag til skovlove, som vil give os anledning til at vende den del.

Afslutningsvis vil jeg sige: Det er godt at kigge bagud – vi skal også kigge fremad. Vi skal også til vore kommende generationer aflever bygninger, hvorom alle siger: De er bevaringsværdige, her er kvalitet, her giver vi noget videre. Der har desværre været nogle – i nogles øjne – skrækeksempler på, hvad der er sket i denne by og i andre store byer landet over.

Der skal være debat om vore bygninger, og der må også godt bygges en bygning, der skal rives ned bagefter, men det er vigtigt ikke at underprioritere kvaliteten i det arbejde, der bliver lavet. Det er ikke arkitektregningerne, vi skal spare på. Vi må godt tage en ekstra tur rundt, hvis det byggeri, vi sætter på benene, ikke er i ordentlig stand. Vi kan ikke være bekendt at aflevere noget discountbyggeri til kommende generationer. Det er der ikke nogen, der vil takke os for, og så vil vi bare have i historiens glemmebog.

Anni Svanholt (SF):

Overskriften for denne debat kunne passende være, at kulturarven i sin nationale, regionale og lokale mangfoldighed er en grundlæggende værdi, som det står skrevet i Wiendeklarationen fra Europarådets topmøde 1993. Men spørgsmålet er blot, hvorledes vi i det danske samfund sikrer kulturarven, så den også opleves som en grundlæggende værdi i samfundet.

Beskyttelsen af kulturmiljøet er den tredje dimension i miljøpolitikken ved siden af forureningsbekæmpelsen og beskyttelsen af dyr og

planter, skriver miljø- og energiministeren i sin redegørelse om kulturmiljøet til Folketinget.

Det kan vi i SF være enige med ministeren i. Men denne tredje dimension lever ofte en meget stille og usynlig tilværelse i skyggen af især forureningsbekæmpelsen, men også når det handler om beskyttelsen og dyr og planter. Det er faktisk kun ved særlige lejligheder, at de kulturhistoriske værdier trækkes frem som særdeles værdifulde. I dagligdagen, i planlægningen og i administrationen af areal- og ejendomsregulering er det alt for ofte en overset værdi, som ikke inddrages i tilstrækkelig grad i afvejningen af de forskellige interesser.

Når sagen er på den politiske dagsorden, er der ofte bred politisk enighed om, at også dette område skal prioriteres højt. Men når det kommer til stykket og der skal prioriteres konkret og vedtages effektive instrumenter til at sikre disse kulturhistoriske værdier, så mangler den politiske vilje.

I 1986 blev der på SF's initiativ i forbindelse med en forespørgselsdebat vedtaget en dagsorden med et bredt flertal. Da dagsordenen så skulle virkeliggøres i lovforslag, svigtede de politiske partier. Den daværende miljøminister, Christian Christensen, fremsatte to lovforslag til opfyldelse af dagsordenen, men måtte trække dem tilbage. Senere, nemlig i folketingsåret 1988-89, genfremsatte SF forslagene, men de blev ikke vedtaget, til trods for at der oprindeligt var et stort flertal bag.

Siden hen er der kommet to betænkninger, men der er faktisk ikke taget nogen politiske initiativer af betydning på dette område. Redegørelsen afspejler og rejser netop de problemer, som kunne være afklaret gennem vedtagelsen af lov om bevaringsplanlægning i kommuneplanlægningen og registrering af bygninger med henblik på bevaring og bygningsfredning, som SF fremsatte i 1988.

Jeg vil gerne spørge i dag: Er ministeren indstillet på at fremsætte lovforslag om disse to områder?

Vi ser i SF frem til, at der nu kommer til at ske noget, at der nu bliver tale om reel styrkelse i form af lovinitiativer og penge til området. Vi er i SF enig med ministeren i, at kulturmiljøområdet skal indgå med en større vægt i den fremtidige miljøpolitik og grundlaget for myndighedernes beslutninger, at befolkningens indflydelse på kulturmiljøområdet skal udbygges, og at kvaliteten i kulturmiljøarbejdet skal sikres i en balance mellem beskyttelse og benyttelse.